

Estimadíssims pares i germanes:

Avui és diumenge. Fa molt mal temps. Durant tot el matí ha plogut a bots i a barrals. Puc assegurar-vos que els diumenges gironins es fan anyorar molt i molt. He passat bona part del dia entaforat en una habitació esquifida d'una de les típiques cases d'aquest poblet.

Us estranyarà rebre una lletra del front escrita a màquina. Realment és quelcom inesperat. Creieu que estic disfrutant amb aquesta novetat. Per a mi és una mena de "festa major" el poder picar un teclat....

Em sap greu repetir-vos el que tantes vegades us he posat en les lletres anteriors. Ja podeu comptar que quan hom te moltes hores lliures i un cervell que encare rutlla, el fa funcionar molt, potser massa... I quan hom veu clarament que tot allò que pensava no era res més que realitat comença a obsessionar-se i acaba per preocupar-se fonament. Si Maria, sí. Cap de les meves sospites, consells i discursos han fallat. Al contrari, jo no feia res més que tenir una visió clara i inequívoca.

No he escrit encare a ningú. Solsament vosaltres rebeu notícies meves. Voldria escriure a l'oncle per tal de posar-lo exactament al corrent de la meva situació; crec, però, que ja es farà càrrec de tot després d'haver llegit les lletres que us he adreçat.

Repeteixo.... Fa ja unsn quants dies que estic aquí. Soc útil solsament per a serveis auxiliars. Com que n'enviaren molts, en sobren. De totes maneres per ara quedem instal·lats tots (menys els que ja s'han anat incorporant) en aquest poble. Com que les menges que ens donen resulten massa fortes per el meu aparell digestiu rebregat, he fet una serie de combinacions per tal de poder anar a menjar quelcom en alguna casa. M'alimento de patates bullides i arròs. Aquests dies he pres moltes mermelades. Molts dels companys pateixen de l'estómac i budells.

S'ha habilitat l'ex-església i allí s'ens ha instal·lat. Com que vaig agafar un fort refredat no em quedà més remei que buscar alguna família que tingués lloc de sobres. Dormo a casa una vídua junt amb quatre companys. No gaudeixo de la flonjor d'un llit confortable. Una habitació petiteta plena de malletes; dos matalassos (un de palla i l'altre de pallofa), mantes, plats d'alumini i troços de pa moreno.... Una finestreta diminuta i unes goteres gegantines...

El clima d'aquest país em fa l'afecta que és bó. Durant el dia les temperatures calentes no arriben a molestar; les nits són molt fresques i els refredats abunden. Quan vaig arribar l'amic Ministral ja era fora; no se on ha anat a parar.

La Divisió necessitava uns quants homes bons i útils per a tots serveis; Va demanar-los i tot d'un plegat reberen aquesta colla de calamitats que Girona els hi enviaba com a un obsequi. No solsament, al fer-nos la nova revisió, s'han trobat

M'he enterat que era molt difícil tenir us
tius vistes.

amb útils per a serveis auxiliars sinó que s'han vist obligats
a declarar a molts com a inútils totals.

Desde Barcelona vaig telefonar al cosí Frederic. Ja us
heu vist? Teniu alguna notícia nova? Es una llàstima l'heaver
d'esperar tants dies per comunicar-nos les impressions. Han passat
uns dies preciosos durant els quals es podia treballar molt i
profitosament. Estic convençut que a hores d'ara ja sabreu quel-
com del resultat de les gestions. Heu anat a Barcelona?

Si veieu al Dr. Font Miralles podeu parlar-li dels re-
sultats de les revisions. Digueu-li que és difícilíssim seguir el
régim que necessita la meva còrpora. Probablement perderé alguns
quilos que despres tindrè treballs per recuperar.

He probat d'anar a fer un passeig pels afores; m'ha si-
gut impossible degut al terreny llefiscos. No m'ha quedat altre
remei que tancar-me a la diminuta habitació, enfosquir-la i som-
niar. Llavors m'he passejat. He fet una petita caminada per Giro-
na i he passat uns moments amb vosaltres.... Un matí de diumenge
asselellat; s'apropa la tardor i els arbres de la Devesa comencen
a flairar-la. Un dinar íntim.... En Lluís que ve a buscar a la
María, el "nanu" que no te ganes de sortir....

Se m'ha ocorregut fer una volta per les Pedreres....

Necessito notícies vostres. Que no es facin esperar. Heu
de tenir en compte que un cop tirada la lletra tarda uns dies en
arribar a lloc. Quan arribi a les meves mans una lletra vostra
passaré uns momemnts que sembla no han de tornar...

No perdeu contacte amb aquells amics que visitarem a
Barcelona i recomaneu al tio que no deixi d'actuar.

Encare fan ball a la piscina? Encara hi ha piscina?
Em sembla que tot lo passat és un somni. Llavors, m'hauria semblat
que la realitat actual era un somni pesat...

Ja podeu dir a l'Orri que prepari un vagó ple de caixes
d'ingeccions de "Calcium Sandoz" de 10 cm³. (No us alarmeu! Enca-
re em queden algunes angrunes d'humor). Confesso, però, que esta-
ré molt content el dia que pugui sentir al braç les carinyoses
carícies de les seves agulles perforadores.

Molts records a tots els amics i parents que s'interes-
sin per aquest desgraciat. Jo no tinc ganes d'escriure.

Vosaltres feu-vos l'efecta que em teniu sempre al vos-
tra costat i que rebeu continuament les proves d'estimació que
sempre us ha donat el vostre fill i germà.4

Ferran

26-IX-XXXVII

Adreça:

S.E.I

Playa del Altozano nº 12 - E

ALBACETE

Podeu demanar conferències oficials?